

ת"פ 45968/08-17 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד יפרח סבלדי-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 45968-08-17 מדינת ישראל נ' סבלדי

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד הילה אליהוא-פיטוסי
נגד הנאשם	יפרח סבלדי-בעצמו	ע"י ב"כ עו"ד לירז דהן בשם עו"ד שמואל ברגר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להכרעת דין אשר ניתנה ביום **28.11.21** לאחר שמיעת ראיות, בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום ובעבירות הבאות:

עבירת הפרעה לעובד ציבור, לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977

עבירת נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין.

על פי הכרעת הדין, בתאריך 29.6.16 במהלך פעילות חיילים בגבול ישראל-ירדן במחסום של מובלעת צופר, פנו החיילים לנאשם כשהגיע למחסום נוהג ברכב וביקשו ממנו לעצור לצורך בדיקה ורישום. במעמד הזה, הנאשם לא שעה להוראות החיילים, לא עצר והמשיך בנסיעה לכיוון המחסום בירדן. בתוך כך, הנאשם הסיט את ההגה לעבר החיילים תוך כדי נסיעה ופגע עם חלקו הקדמי של הרכב ברגלו של המתלונן והפיל אותו על הרצפה. כתוצאה מכך נגרמה לחייל חבלה באגן ימין והוא פונה באמבולנס לטיפול בבית החולים.

בהכרעת הדין נקבע, כי עדות המתלונן עקבית ומהימנה ויש לקבלה. נקבע, כי הנאשם פגע ברכבו ברגלו של המתלונן אשר היה חייל באותה העת. בהקשר זה, נדחו טענות ההגנה לסתירות ואי התאמות בעדויות המאשימה באופן המלמד על הגשת תלונת שווא.

נקבע, כי עדות המתלונן נתמכת גם בראיות נוספות.

נקבע, כי עדות הנאשם הותירה רושם בלתי מהימן, כללה טענות כבושות ללא הסבר סביר, הסבריו ביחס להתנהלותו באירוע ובחקירה אינם מניחים את הדעת וכן הנאשם נמנע מהבאת ראיות שיכול היה להביא לתמיכה בטענותיו החדשות, באופן שפגע במהימנות מכלול טענותיו.

כן התרשם בית המשפט מהתנהלותו הכוללת של הנאשם במהלך הדיון ובעת עדותו המתיישבת היטב עם הראיות בדבר התנהלותו באירוע.

2. הנאשם נשלח לחוות דעת ממנה שירות המבחן ונמצא כי הוא כשיר לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טענות הצדדים

3. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב. בטיעונים, עמדה על הערכים מוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם בהם, בטחון הנוהגים בכביש והולכים רגל, תוך שהוא מסכן חיילים המבצעים את עבודתם ותפקידם במחסום ואת יתר משתמשי הדרך. נטען, כי מעשיו של הנאשם מסוכנים, ומאופיינים בעזות מצח. נטען כי הנאשם נהג באופן פרוץ ונמהר, כאשר הוא מתעלם מההשלכות האפשריות היכולות לנבוע ממעשיו. נטען, כי בתי המשפט מצאו להתייחס לעבירה זו בחומרה. נטען, כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית וממשית וכי החומרה מתגברת כאשר מדובר בחיילים אשר רצו לבצע את תפקידם כהלכה והנאשם סיכן אותם ואף פגע באחד מהם. עוד טענה המאשימה, כי יש להגן על עובדי ציבור המבצעים את תפקידים ועל חיילים בפרט.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה המאשימה כי הנאשם היה אחראי הבלעדי למעשיו, החיילים ניסו לעצור אותו, ואף ניסו להסביר לו מדוע עליו לבצע את אשר הם מבקשים, והנאשם בתגובה הסיט את ההגה לעבר החיילים ותוך כך פגע בחייל והפילו לרצפה. נטען, כי במזל, הנזק שנגרם לחייל אינו משמעותי וגדול, כפי שצפוי היה לקרות מפגיעת רכב באדם תוך כדי נסיעה.

כן הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת: **ע"פ 8116/10 ; ע"פ 10476/09 ; ת"פ 40364-11-12**.

מהאמור, נטען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות שבפנינו עומד על 16-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה הביאה בחשבון כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, את גילו של הנאשם ומצבו הבריאותי. ב"כ המאשימה, טענה כי במהלך ניהול ההליך, הנאשם לא עבר הליך שיקומי ולא לקח אחריות על מעשיו, אלא להפך, בחר להאשים את החיילים וטען כי הם מעלילים עליו.

ב"כ המאשימה ביקשה כי בית המשפט ישקול גם את שיקולי הרתעת הרבים וזאת בשל נפוצותה של התופעה והיותה "מכת אזור".

לסיכום, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשליש האמצעי של המתחם ובנוסף להשית עליו עונש מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס ופיצוי למתלונן אשר לא יפחת מ-10,000 ₪.

4. ב"כ הנאשם, הגיש טיעונו בכתב. ב"כ הנאשם בראשית דבריו התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי מדובר בנאשם בן 71, נשוי ואב לשלושה, אשר עובד כחקלאי מזה שנים רבות. צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי וזו ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק. עוד צוין כי במהלך ניהול ההליך ובעת שהצדדים היו בהידברות, לקה הנאשם בהתקף לב חמור (הוגשו מסמכים רפואיים), בגינו עבר שיקום ארוך ולאחר שהחלים, התנהל נגדו ההליך ההוכחות.

נטען, כי חלפו 5 שנים ממועד ביצוע העבירה, ובתקופה זו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים אחרים.

נטען, כי לא מדובר בעברייני, אלא באדם נורמטיבי שבעקבות אירוע ספוראדי ולא מתוכנן מצא את עצמו על ספסלי בית המשפט. כן נטען, כי אין מחלוקת באשר לפסול במעשיו של הנאשם, אך מדובר באירוע חד פעמי,

אשר הנאשם הפיק את הלקח ממעשיו הלא ראויים. נטען, כי הנאשם לא הואשם בפגיעה בחייל.

באשר למתחם העונש ההולם, נטען כי זה נע בין אי הרשעה לבין מספר חודשי עבודות שירות, ושלילית רישיון מותנית למספר חודשים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, אשר נסיבותיה חמורת יותר מנסיבות התיק שבפנינו: ת"פ 1370-09; ת"פ 35358-07-14; ת"פ 35981-02-14; ת"פ 19699-02-17; ת"פ 32337-01-14.

נטען, כי לאור הפסיקה, נסיבותיו של הנאשם, יש להטיל על הנאשם עונש בתוך המתחם אשר הוצע, בחלקו התחתון, ענישה צופה פני עתיד, שלילה על תנאי וקנס.

קביעת מתחם העונש ההולם:

5. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה זה התנהגות הנאשם פגעה בערך המוגן של הגנה על ציבור משתמשי הדרך והבטחת מעבר בטוח לציבור הנהגים. אך בפרט, מעשי הנאשם פגעו בסדר הציבורי, בחובת הצבא להסדיר את המעבר לשטחים החקלאיים המצויים מעבר לגדר הגבול והצורך בהפגנת יחס של כבוד וציות והכרה בסמכות גורמי השיטור והאכיפה.

ראו את שנקבע באשר לעבירות האמורות בבתי המשפט השונים:

"אין צורך להרחיב באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, במרכזם שמירה על שלום הציבור וביטחונם, שהרי הדברים ידועים. נהיגתו הפרועה סיכנה באופן ממשי את משתמשי הדרך ואת שלמות גופם". (ת"פ (מחוזי ב"ש) 42178-09-13 מדינת ישראל נ' עימאד אלזיאדנה (נבו 17.06.2014)).

באשר לעבירות העלבת עובד הציבור, ראו לדוגמה רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.08.10):

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 8.3.1988))."

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה היא משמעותית, וזאת נוכח הפגיעה הפיזית הממשית שנגרמה למתלונן,

ופוטנציאל הנזק הגדול עוד יותר במקרה זה. יצוין, כי פוטנציאל הנזק אינו מסתכם אך בפגיעה חמורה יותר שהיתה עלולה להיגרם לחייל אלא גם כתוצאה מההיבט הבטחוני של התנהגות הנאשם, אשר בדרך נמהרת ומבלי לקחת בחשבון כלל את תוצאות מעשיו, עלול היה לגרום לאירוע רחב ונרחב בהרבה שעלול היה אף להביא לתוצאה טרגית גם כלפיו.

אכן, עולה כי מעשה הנאשם היה אימפולסיבי ולא מתוכנן מראש אך מדובר באימפולסיביות שתוצאה היתה עלולה להיות הרת אסון הן כלפי הנאשם עצמו והן כלפי אחרים. אין מקום לאימפולסיביות מסוג זה כאשר מדובר בנהיגה, ולא בכדי המחוקק ייחד עבירה נפרדת לכך.

6. בבחינת מדיניות הענישה לא נמצאו אסמכתאות דומות. טיעון המאשימה ל"מכת אזור" והפסיקה אליה הפנתה מלמד כי קשה להקיש מאותם מקרה למקרה שבפנינו אף שמדובר בערכים מוגנים דומים. עיינתי גם בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, חלקה בלתי רלוונטיים גם מהבחינה המשפטית. עיון באסמכתאות אלה ובטיעוני ב"כ הצדדים מלמדים, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין תקופת מאסר קצרה ועד שנת מאסר, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

7. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

במקרה שבפניי, הבאתי בחשבון כי מדובר בנאשם בן 71, נעדר עבר פלילי, אשר נראה כי כל מסלול חייו התנהל באופן תקין עד לאירוע זה.

הבאתי בחשבון כי הנאשם עבר אירוע לב, אשר בגינו נדרש לטיפול רפואי ממושך.

הבאתי בחשבון את חלוף הזמן הרב שעבר ממועד ביצוע העבירות והעובדה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים פליליים חדשים.

לא ניתן לייחס לזכות הנאשם הודאה, נטילת אחריות, הבעת צער או חרטה או הכרה בפגיעה במתלונן או בפסול במעשים. הנאשם האשים את קורבנו ולא חזר בו מקו הגנה זה גם בשלב העונש. אין בפניי כל אינדיקציה כי הנאשם עשה מעשה למזעור או הקלה בנזק.

סוף דבר:

8. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל ונתתי משקל רב לנסיבות האישיות של הנאשם, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות **בעמותת "יחדיו", בעיר דימונה** החל מתאריך 27.4.22. ניתן ליצור קשר עם המפקח האחראי: מר אלון בוכובזה, טלפון : 0506077435. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור

הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירה כלפי שוטרים או חיילים במסגרת תפקידם.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.5.22. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלונן, ע"ת מספר 6. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.5.22 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט עד ליום 31.3.22.

המזכירות תעקוב.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה של נהיגה פוחזת או עבירה מחוק העונשין תוך שימוש ברכב.

תיק המוצגים מוחזר לב"כ המאשימה באולם.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד הצדדים.